

Beste burgemeester, beste Sharon,

Aan de start van dit nieuwe politieke seizoen laat ik je middels deze brief weten dat ik afscheid ga nemen van de Utrechtse gemeenteraad.

“Het is het leukste dat ik óóit heb gedaan”. Dat gaf ik ook de afgelopen maanden weer veel mensen mee die zich meldden met interesse in het raadswerk. En dat klopt nog steeds: de idiote uren, de fietstochten in de stromende regen en zelfs het schier eindeloze stemmen via zoom maakten dat enthousiasme niet minder.

De afgelopen 7,5 jaar heb ik Utrechters mogen vertegenwoordigen, zo voelde dat echt. Voor mij ging dat vaak om het vertegenwoordigen van die mensen die de overheid het hardst nodig hebben. Mensen die soms ook het gevoel hebben dat de overheid niet van hen is, of er niet voor hen is: dak- en thuislozen, ongedocumenteerden, mensen met een beperking, met weinig middelen of psychische problemen, maar ook nieuwkomers en transpersonen. Ik maakte een initiatiefvoorstel over het voorkomen van dak- en thuisloosheid bij jongeren. Dat voorstel maakte ik samen met de jongeren van belangenorganisatie U2B-heard en hun enthousiasme toen hun eigen ideeën werden besproken in de raadszaal was geweldig om te zien. Ik initieerde samen met Maarten van Ooijen van de ChristenUnie een stadsgesprek over de integratie van nieuwkomers middenin de vluchtelingenstroom van 2016, waarbij zo’n 250 Utrechters meedachten over wat er nodig is om Utrechter te worden. En ik maakte samen met Julia Kleijnrensink van GroenLinks een initiatiefvoorstel dat ervoor moet zorgen dat ook mensen met weinig geld hun recht kunnen halen bij de gemeente.

Er is niets zo mooi als dingen ten goede te kunnen veranderen voor mensen. Het is denk ik te vroeg om te zeggen of dat ook duurzaam is gelukt. Maar eraan te kunnen bijdragen is al fantastisch en het is geweldig dat Utrechters mij tot twee maal toe de kans gaven dat te doen.

Wat ik vooraf niet had kunnen denken is het plezier dat ik heb gekregen in het proces – het (nog) beter maken van onze raad als geheel: het voorzitten van commissie en raadsvergaderingen, het meedenken met de griffie, het verbeteren van de manier waarop we Utrechters mee laten praten in raadsinformatiebijeenkomsten en op de drempel van mijn vertrek: het onderzoek naar de Menselijke Maat in Utrecht, waarin de raad ook gaat kijken naar haar eigen rol.

Ik heb naast de inhoud en het proces vooral enorm genoten van de mensen: van de Utrechtse inwoners (ook de boze), van de gedreven professionals in de gemeentelijke organisatie en daarbuiten die onze stad laten draaien, van de 21 fractiegenoten met wie ik in totaal de afgelopen jaren ons hoekje in de raadszaal deelde, van de andere raadsleden in deze uniek Utrechtse raad, van het plezier achter de schermen met onze geweldige griffie en van al die mensen – van de catering tot bodes en van schoonmakers tot de mannen van de fietsenstalling, die allemaal zo ontzettend goed voor ons zorgen.

Hoewel ik stop in de Utrechtse raad, stop ik niet als volksvertegenwoordiger. Ik vind het spannend, eervol en geweldig de kans te krijgen Utrecht en de rest van Nederland te mogen vertegenwoordigen in de Tweede Kamer. Maar wat zal ik de Utrechtse gemeenteraad ontzettend missen!

Ik wens jou, het college en de raadsleden enorm veel succes en plezier toe.

Anne-Marijke Podt